

Plàstics:

**aplicant la Metodologia CREA a un procés de creació
en una acció performativa**

1. Presentació i marc general

El curs-taller Plàstics proposa una experiència intensiva de formació adreçada a mestres i professorat de música que desitgen ampliar el seu repertori pedagògic i artístic mitjançant enfocaments transdisciplinaris. A partir del treball amb plàstic, es construirà un recorregut creatiu que combinarà cos, so i visuals des del marc de la Metodologia CREA (Creative Relational Educational Approach).

En aquesta Metodologia, es desplaça el focus des de la simple adquisició de tècniques musicals cap a la construcció de pensament creatiu, entenent que “aprendre art creant-ne” implica situar el procés creatiu al centre. El treball amb plàstics es converteix així en un pretext per investigar com el cos, els objectes i, si escau, la tecnologia poden orquestrar-se per generar experiències sonores i performatives amb sentit i fins tots revisar i imaginar temàtiques que poden funcionar com a relat argumental de la proposta.

La sessió culmina en una acció performativa col·lectiva, entesa no com a exhibició final tancada, sinó com a prototip compartit: un assaig expandit on es fan visibles les decisions preses, les tensions, els encerts i les incerteses del procés creatiu.

2. Fonaments de la proposta (relació amb la Metodologia CREA)

El disseny del taller Plàstics dialoga directament amb els principis fonamentals de la Metodologia CREA, a saber:

- El cos com a catalitzador del pensament: el gest, la postura, la respiració i el desplaçament organitzen l'atenció i desencadenen decisions sonores i compositives.
- El so com a detonant de la creació: la manipulació del timbre, la textura, la intensitat i el silenci es treballa com a motor i no només com a resultat.
- El coneixement distribuït: el saber no resideix únicament en cada docent, sinó que es distribueix entre persones, objectes, espais i tecnologies; els materials plàstics, les partitures gràfiques i els registres audiovisuals actuen com a suports de memòria i pensament.
- La hibridació de llenguatges: moviment, so, visualitat i paraula es combinen per donar lloc a formes d'expressió híbrides i transdisciplinàries.
- La cultura del prototip: el valor no recau en la perfecció immediata, sinó en la capacitat d'iterar, comparar versions, revisar i prendre decisions compartides.
- La documentació com a part del sistema cognitiu: mapes, notes, dibuixos i enregistraments es consideren part de l'obra i del procés d'aprenentatge, no simples annexos.

Des d'aquest marc, no busquem imitar la música mitjançant gestos o imatges, ni “traduir” mecànicament un llenguatge a un altre. La seva finalitat és generar recorreguts reals d'hibridació, on els participants experimenten com un canvi

en el gest corporal transforma el so o a l'inrevés, o com aquest so inspira una decisió gràfica i com aquesta gràfica pot, al seu torn, reorganitzar l'acció performativa.

3. Objectius del curs-taller

3.1. Objectiu general

-Vivenciar i dissenyar un procés complet de creació artística performativa a partir de la metodologia CREA elaborant propostes transferibles a l'aula de música.

3.2. Objectius específics

Per al professorat participant, es proposa:

1. Explorar les possibilitats sonores, gràfiques i corporals del plàstic com a mediador o detonant de l'aprenentatge musical i de la sensibilitat artística.
2. Comprendre operativament les tres fases de la metodologia CREA (exploració, experimentació, creació) i reconèixer com es poden aplicar en una sessió breu i intensa.
3. Dissenyar i posar en pràctica dispositius performatius que connecten gest, so i imatge, en clau de coneixement distribuït.
4. Incorporar estratègies de documentació (partitures gràfiques, mapes d'accions, registres sonors i visuals) que ajudin a fer visible el procés creatiu a l'alumnat.

5. Desenvolupar criteris per adaptar l'enfocament del taller a diferents nivells educatius (primària, secundària, escoles de música, conservatoris).

6. Afavorir una actitud de recerca i experimentació permanent, legitimant l'error com oportunitat dintre del procés creatiu i com a part del treball artístic i pedagògic.

4. Continguts del taller

4.1. Continguts conceptuals

- Principis de la Metodologia CREA:

1. exploració, experimentació, creació com procesos flexible.
2. Cognició corporitzada: el cos com a interfície cognitiva i no només expressiva.
3. Pedagogia de l'escolta: atenció al detall sonor, al silenci i a la resposta col·lectiva.
-Coneixement distribuït: articulació entre persones, objectes, espais i tecnologies.
4. Hibridació de llenguatges: relacions entre so, moviment, imatge i paraula.
5. Cultura del prototip: iteració, comparació de versions, crítica constructiva.
6. Documentació i reflexió com a part constitutiva del procés creatiu.

4.2. Continguts procedimentals

- Exploració sonora, tàctil i visual de materials plàstics.
- Creació d'accions corporals amb plàstics (gestos, estructures rítmiques, moviments d'espai).
- Disseny de partitures gràfiques i mapes d'accions performatives.
- Construcció de microprototips sonors i performatius en petits grups.
- Disseny i execució d'una acció performativa col·lectiva amb plàstics.
- Registre del procés en diferents suports (textual, gràfic, sonor, audiovisual).
- Dinàmiques de posada en comú i anàlisi col·lectiva de les decisions preses.

4.3. Continguts actitudinals

- Disponibilitat al joc, al risc controlat i a la improvisació.
- Escolta activa i respecte als temps i aportacions de la resta de participants.
- Obertura a la coautoria i a la negociació de criteris estètics.
- Valoració del procés i de la incertesa com a part de l'aprenentatge artístic.
- Cura de l'espai, dels materials i de la comunitat de treball.

5. Metodologia de treball i dispositiu en fases

El curs-taller Plàstics s'estructura seguint el dispositiu de tres fases de la Metodologia CREA —exploració, experimentació i creació— enteses no com a passos rígids, sinó com a moments d'un cicle flexible que permet tornar enrere, reformular i afinar propostes. En coherència amb aquest marc, la sessió culmina en una acció performativa col·lectiva concebuda com a prototip compartit, on es fan visibles les decisions, tensions, encerts i incerteses del procés.

Fase d'introducció i marc (09:00–09:30, aprox.)

Finalitat

Situar el taller en el marc de la Metodologia CREA (Creative Relational Educational Approach) i establir una orientació de treball centrada en el procés, assumint que “aprendre art creant i crear aprenent” implica desplaçar el focus de l'adquisició de tècniques cap a la construcció de pensament creatiu. En aquest bloc s'explicita també el sentit del treball amb materials plàstics com a mediador pedagògic i artístic, articulant el vincle entre cos, objectes i (si escau) tecnologia com a orquestració possible per generar experiències sonores i performatives amb sentit.

Plastics_metodologia

Eix conceptual

Es presenten els fonaments que guiaran el dispositiu: el cos com a catalitzador del pensament, el so com a detonant de la creació, el coneixement distribuït, la hibridació de llenguatges, la cultura del prototip i la documentació com a part del sistema cognitiu.

5.1. Fase d'exploració – Obrir el camp

Activar el cos, l'escolta i la curiositat envers els materials plàstics i l'espai. Es proposa una exploració de la plasticitat i la relacionalitat de la forma oferida pel material i l'espai a través de la dansa, l'escultura, l'arquitectura efímera i la poesia visual. Aquesta fase obre el camp de possibilitats sonores, corporals i visuals, i posa el procés al centre, prioritzant l'atenció al detall, al silenci i a la resposta col·lectiva.

Orientació metodològica

L'exploració s'entén com una pràctica de cognició corporitzada, on el gest, la postura, la respiració i el desplaçament organitzen l'atenció i desencadenen decisions sonores i compositives. El so es treballa com a matèria viva (timbre, textura, intensitat, silenci), no com a resultat tancat.

Evidències del procés

Els primers registres i representacions (paraules clau, notes, dibuixos, mapes, signes) esdevenen els primers artefactes de coneixement distribuït del taller: suports de memòria i pensament compartits que orientaran les fases següents.

5.2. Fase d'experimentació – Jocs de regles i prototips

Introduir restriccions productives que permeten explorar combinacions entre cos, so i gràfica, transformant materials dispersos en propostes comparables i revisables.

Orientació metodològica

Aquesta fase fa explícita la cultura del prototip: el valor no recau en la perfecció immediata, sinó en la capacitat d'iterar, comparar versions, revisar i prendre decisions compartides. Els canvis en el gest corporal, en la manipulació del material o en la disposició espacial s'observen com a variables que modifiquen el resultat i, alhora, orienten noves decisions. A partir de dinàmiques de composició i traducció basades en estratègies de la dansa conceptual, es desdibuixen les fronteres entre les arts, desplaçant els seus codis d'interpretació per revelar relacions insòlites entre els aspectes gràfics -el traç, l'empremta i el signe- i el moviment dels cossos.

Evidències del procés

La documentació (partitures gràfiques, esquemes, mapes d'accions, registres sonors i visuals) s'assumeix com a part constitutiva del procés: no com a annex, sinó com a element del sistema cognitiu que permet sostenir, recordar i discutir el que s'ha descobert i el que convé reformular.

Pausa breu (11:30–11:45, aprox.)

Funció

Temps de transició que permet sedimentar criteris, reorganitzar materials i afavorir una distància crítica abans de la presa de decisions pròpia de la fase de creació. El cicle CREA admet retorns, ajustos i refinaments en qualsevol moment.

5.3. Fase de creació – Composició i acció performativa

Prendre decisions col·lectives i construir una acció performativa a partir dels materials generats. La creació es defineix com el moment de síntesi: selecció, ordenació i composició de gestos, sons, configuracions espacials i elements visuals, articulats en una estructura compartida.

Orientació metodològica

El taller no busca “traduir” mecànicament un llenguatge a un altre; la finalitat és generar recorreguts reals d’hibridació, on un canvi en el gest transforma el so, el so inspira una decisió gràfica i la gràfica pot reorganitzar l’acció performativa.

Organització relacional i coneixement distribuït

La responsabilitat creativa es concep com a distribuïda: el saber i la presa de decisions es reparteixen entre persones, materials, espais, tecnologies i documents, de manera que el procés s’entén com una construcció col·lectiva sostinguda per múltiples agents.

Evidències del procés

En aquesta fase es consoliden dispositius de memòria (mapes, partitures gràfiques, registres) i una primera versió operativa de l’acció performativa com a prototip compartit, susceptible de noves iteracions si el temps ho permet.

5.4. Fase de tancament i transferència – Reflexió i disseny d’activitats

Objectiu: consolidar aprenentatges i imaginar com traslladar-los a l’aula.

4) Fase de tancament i transferència — Reflexió i disseny (12:55–14:00, aprox.)

Objectiu

Consolidar aprenentatges i imaginar com traslladar-los a l’aula. El tancament posa en valor la trajectòria: l’evolució entre la primera exploració amb plàstics i la versió col·lectiva de l’acció performativa, així com la capacitat de documentar i compartir el procés.

Orientació metodològica

La reflexió no s’orienta a un judici sobre la “qualitat” artística final, sinó a fer visibles decisions, criteris i dificultats, i a transformar-los en criteris pedagògics: adaptació a nivells educatius, disseny de fases (exploració–experimentació–creació) i estratègies de documentació que ajuden a fer visible el procés creatiu a l’alumnat.

- Connexió amb el Manifest CREA

Com a tancament simbòlic, es llegeixen o recorden alguns enunciats clau del Manifest CREA (“El cos pensa”, “La tecnologia és pròtesi”, “Experimentar és investigar”...), relacionant-los explícitament amb moments concrets del taller.

6. Estructura temporal resumida

- Bloc 1 – Introducció i marc (30 min)
- Bloc 2 – Fase d'exploració (60 min)
- Bloc 3 – Fase d'experimentació (60 min)
- Pausa breu (10–15 min)
- Bloc 4 – Fase de creació performativa (60–70 min)
- Bloc 5 – Tancament, reflexió i transferència (30 min)

7. Recursos materials i tecnològics

- Plàstic
- Play Box
- Aglaya Play
- Arpa Piano modificada
- App Visual Tagtool

Es recomana que el professorat participant vinga al taller amb roba còmoda per moure's. També és important comptar amb un espai ampli, que permeti el moviment lliure i la reconfiguració ràpida (cercle, grups, disposicions escèniques). Que els participants porten el seu mòbil per realitzar enregistraments de vídeo al·leatoris dintre de la proposta per la creació audiovisual posterior.

Es recomana un espai ampli, que permeti el moviment lliure i la reconfiguració ràpida (cercle, grups, disposicions escèniques). Que l'alumnat porte el seu mòbil per realitzar enregistraments al·leatoris dintre de la proposta.

8. Orientacions per a l'avaluació formativa

Seguint els principis de la Metodologia CREA, l'avaluació del taller es planteja com un procés continu centrat en evidències d'aprenentatge visibles durant les diferents fases. Alguns indicadors possibles són:

- Capacitat d'explorar amb curiositat i respecte els materials plàstics (sons, moviments, relacions espacials).
- Participació activa en els jocs de regles i en la construcció de prototips sonors i performatius.
- Habilitat per contribuir a partitures gràfiques, mapes d'accions i altres dispositius visuals.
- Disposició a escoltar i a ajustar el propi gest a la proposta col·lectiva.
- Capacitat de verbalitzar decisions, dificultats i criteris estètics durant les converses de reflexió.
- Propostes concretes de transferència a l'aula (idees d'activitats, adaptacions a diferents edats, etc.).

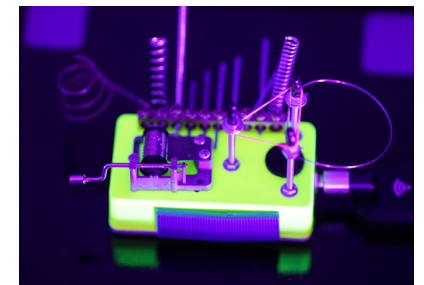
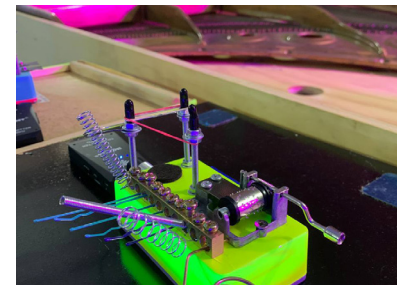
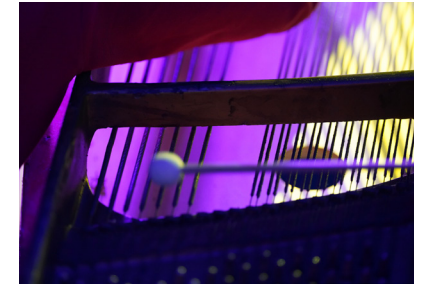
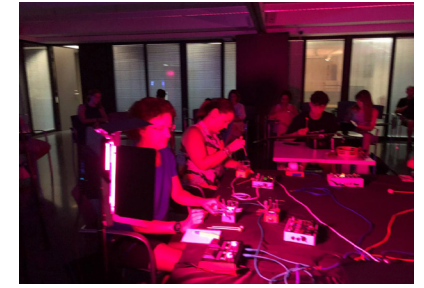
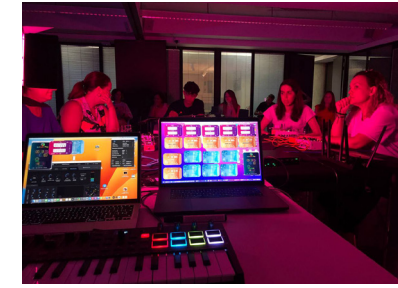
L'avaluació, en coherència amb CREA, no es redueix a un judici sobre la "qualitat" artística final, sinó que posa en valor la trajectòria: l'evolució entre la primera exploració amb plàstics i la versió col·lectiva de l'acció performativa, així com la capacitat de documentar i compartir aquest procés.

9. Possibles extensions i adaptacions a l'aula de música

A partir d'aquesta experiència intensiva, el professorat pot:

- Desenvolupar seqüències llargues (4–6 sessions) on Plàstics sigui el nucli d'un projecte interdepartamental entre música, arts visuals i teatre.
- Integrar la idea de “mesa d'objectes sonors” a l'aula, incorporant no només plàstics, sinó també altres materials quotidians.
- Fer evolucionar les partitures gràfiques creades al taller cap a petites peces audiovisuals, afegint-hi llum, vídeo o text.
- Utilitzar els enregistraments realitzats com a material de composició posterior (edició, collage sonor, instal·lacions a l'escola).
- Plantejar accions performatives curtes en espais no convencionals del centre (passadissos, pati, entrada), implicant l'alumnat en el disseny de les regles de joc i de la relació amb el públic.
- Proposar un diàleg creatiu entre les arts plàstiques, l'art sonor i les arts vives; assajant maneres d'escriptura i acció que trenquen amb les categoritzacions disciplinàries i faciliten estratègies per entendre l'educació artística de manera transversal, participativa i radicalment inclusiva.

D'aquesta manera, Plàstics esdevé un prototip de projecte CREA que pot ramificar-se en múltiples variants, mantenint com a nucli el vincle entre cos, so, objecte i comunitat, i consolidant una manera d'entendre l'educació artística com a espai de recerca situada, crítica i creativa.

Manifest CREA

1. Aprenem art creant: el procés importa tant com la peça.
2. El cos pensa: el moviment i la percepció són coneixement.
3. L'escolta obre camins: el so desencadena decisions i estructures.
4. Experimentar és investigar: l'error és dada i la variació, mètode.
5. Hibridem llenguatges: el sonor, el visual i el performatiu es creuen.
6. Juguem amb la matèria: objectes i instruments inventats amplien el possible.
7. El coneixement es distribueix: creem amb cossos, objectes i tecnologies que pensen amb nosaltres.
8. La tecnologia és una pròtesi: estèn el gest, la veu i l'atenció.
9. Creem projectes amb sentit: context, intenció i comunitat.
10. Documentem per comprendre: registrar converteix l'experiència en saber.
11. Compartim per aprendre: mostrar i dialogar tanca i obre cicles.
12. Tenim cura de l'entorn creatiu: temps, cura i llibertat amb criteri.

Esquema operatiu

Exploració:

Què apareix si escolto, observo i em moc d'una altra manera?

Escolta de l'entorn; accions corporals; col·lecció d'objectes; registres inicials (àudio/foto/mapa).

Resultats: mapa de materials, quadern de bitàcola, registres, troballes.

Experimentació:

Què passa si combino, restrinjo o transformo?

Regles de joc; prototips amb objectes; edició/loop; partitures gràfiques; comparació de versions.

Resultats: prototips, versions comparades, regles de joc, proves.

Creació:

Què decideixo, com estructuro i com comunico?

Muntatge d'escena; integració audiovisual; tecnologia per a mescla/edició; posada en comú i mostra.

Resultats: obra/peça, muntatge, presentació, reflexió argumentada

ADOLF MURILLO RIBES BIO

Doctor en Educación (Didáctica de la Música) por la Universitat Jaume I de Castelló. Licenciado en música por el Conservatorio Superior de Barcelona, y especialista universitario en música electrónica y vídeo creación por la Universitat Politècnica de València. Profesor de Educación Secundaria durante 18 años y asesor en formación del profesorado de la Conselleria de Educación de la Generalitat Valenciana en el ámbito artístico-expresivo.

Actualmente es profesor Titular de la Universitat de València con un sexenio de Investigación (2023) por la CNEAI y un quinquenio docente. Ha recibido importantes premios dentro del campo de la didáctica y pedagogía musical entre los que cabe destacar: el primer premio de didáctica en la Universidad de Vic (Barcelona) en 2002, 2004, 2006 con los premios de innovación educativa de la Generalitat Valenciana, 2008 Premio innovación educativa “Caixa Popular, en 2009 Premio a Maestros y Profesores por la propuesta colectiva: Com Sona L’ESO, 2010 premio de innovación educativa “Ciudad de Alzira”, y en el año 2013 Premio a Maestros y Profesores Baldiri Reixac por su ensayo pedagógico “Diario de una NO propuesta” y en 2017 Premio al talento musical Bankia al mejor proyecto educativo de la Comunitat Valenciana.

Ha realizado cursos y talleres como ponente para diferentes centros de formación del profesorado de la Comunidad Valencia, Palma de Mallorca, Madrid, Castilla la Mancha y cursos y talleres y ponencias en Universidades como: Universidad de Castilla la Mancha, Universidad de Cantabria, Universitat de les Illes Balears, Universidad Autónoma de Madrid, Universidad Jaume I, Universidad Internacional Menéndez Pelayo, Universidad de Jaén, Fundación telefónica (Madrid), Berklee College of Music Valencia, MediaLab Prado Madrid, London College University, Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) Fundación Gulbenkian (Lisboa) y Universidad de Aveiro, Portugal.

Ha recibido encargos para propuestas de creación para jóvenes de instituciones como IVAM Institut València d’Art Contemporani, del Institut Valencià de Cultura dentro del festival ENSEMS o del Festival Polirritmia (València). Ha colaborado con el Ministerio de Educación del Gobierno de España en la elaboración de materiales didácticos. Es investigador en el Instituto de Creatividad e Innovación Educativa de la Universidad de Valencia donde codirige la colección de libros Artslab sobre enfoques didácticos contemporáneos y ha desarrollado junto a otros investigadores varios software musicales relacionados con la creación sonora Como Aglaya Play y Acouscapes y la reciente Imaginary Play Box así como sus respectiva APP para dispositivos móviles.

Ha sido investigador en diferentes proyectos I+D como 2018 I+D+i Re-Habitar el barrio: procesos de transformación y empoderamiento entre Universidad-Escuela-Sociedad a través de las prácticas artísticas. EDU2017-84750-R Ministerio de Economía, Industria y Competitividad; 2020 Diseño y validación de una solución educativa para el entrenamiento y evaluación de la entonación vocal e instrumental mediante software avanzado online. PID2019-105762GB-I00 e investigador Principal en 2021 I+D Emergent GV/2021/136 INSTRUMENTARIUM XX1. Diseño, construcción y validación de un nuevo instrumental musical experimental para el siglo XXI. Hacia unas prácticas artísticas de la ciudadanía participativas y creativas y coordinador del Proyecto Valecnia Music Magnet financiado por la fundación Carasso.

Ha publicado diferentes artículos en revistas especializadas de pedagogía y didáctica de la música, así como artículos en revistas de impacto nacionales e internacionales como RECIEM, LEEME, Psychology, Society, & Education, Journal for the Study of Education and Development, Research Music Education British Journal Music Education, Musica Scientiae, Organised Sound, entre muchas otras. Sus líneas de investigación son la Creatividad musical, creación y aprendizaje colaborativo, música contemporánea, nuevas tecnologías, aprendizaje basado en la creación artística colaborativa (ABCAC). Desde 2015 es miembro del consejo de dirección de la Revista Eufonía de la Edutorial Graó y es miembro del Instituto de Investigación en Creatividad e Innovaciones Educativas de la Universitat de València.

RAFEL ARNAL BIO

Músico, bailarín, realizador audiovisual, creador escénico y docente, con una trayectoria que combina la proyección internacional, la gestión cultural y la investigación académica. Doctor en Música, especialidad en Danza, por el Departamento de Comunicación Audiovisual, Documentación e Historia del Arte de la Universitat Politècnica de València (UPV), cuenta además con el Título Superior de Arte Dramático (especialidad de Interpretación textual) por la Escuela Superior de Arte Dramático de Valencia, y formación como clarinetista por el Conservatorio Superior de Música de València. Su formación artística se amplía con estudios intensivos de danza contemporánea en PARTS – Performing Arts Research and Training Studios (Bruselas, Bélgica), así como en Movement Research (Nueva York, EE.UU.) y en el programa Soaring Off the Mountain con Ray Chung y Martin Keogh (San Francisco, EE.UU.). Desde 2001 es funcionario del cuerpo de profesores de música de secundaria, y ha desempeñado funciones de gestión y asesoría educativa: profesor asesor del Servicio de Formación del Profesorado de la Conselleria de Educación, Cultura y Deportes de la Generalitat Valenciana (2017-2021) en el CEFIRE y Jefe de Servicio de Cooperación, Innovación y Capilaridad Cultural de la Conselleria de Cultura (2020-2022).

En el ámbito universitario, ha sido profesor asociado de Sonido en la Facultad de Bellas Artes de Teruel (2011-2013) y profesor asociado de Magisterio Musical en la Facultad de Ciencias Sociales y Humanas de Teruel (2021-2024). Actualmente es profesor ayudante doctor y coordinador de la sección de expresión musical en el área de Didáctica de la Música en la Universidad de Zaragoza. Ha impartido docencia en asignaturas como Desarrollo de la expresión musical, Fundamentos de educación musical, Prácticas escolares y Trabajo Fin de Grado, así como cursos especializados de música y danza en instituciones como la Universidad de El Cairo y la Universidad Helwan (Egipto), la Universidad Politècnica de València (España), y la Universidad de Colima y el Laboratorio de Arte Jorge Martínez de la Universidad de Guadalajara (México).

Entre 2018 y 2023 fue director artístico del Festival Polirítmia (València), dedicado a conciertos y formación en músicas y danzas del Mediterráneo. Este encuentro internacional fue producido por el Institut Valencià de Cultura y la Diputació de València, con la colaboración del Ayuntamiento de València y la Universitat de València, y la coordinación formativa del CEFIRE de Torrent y el CEFIRE Artísticoexpressivo de Castelló. El Festival Polirítmia reunió a destacados intérpretes y formadores de Marruecos, Turquía, Siria, Grecia, Italia, Argelia y España, combinando programación escénica y talleres formativos, y consolidándose como un espacio de referencia para el diálogo intercultural a

través de las artes. Asimismo, también ha co-dirigido el Encontre Internacional de Film de Dansa i Videoperformance y ha participado como ponente en el International Ciné-Lettres Film Festival (Marruecos), el Festival Internacional de Videoarte de Camagüey (Cuba), el International Meeting on Videodance and Videoperformance (València), así como en congresos sobre cinedanza en Turquía, Portugal, Francia y Egipto.

Su perfil artístico es extenso y diverso. Como actor, ha participado en producciones de teatro contemporáneo, musical e infantil con directores como Chema Cardeña, Joan Miquel Reig, Gemma Miralles o con la compañía Adi Produccions, presentando en escenarios como el Teatre Albéniz de Madrid, el Teatre Olympia de València o el Teatre Escalante. Como bailarín y coreógrafo, ha actuado en piezas de Juan Bernardo Pineda (Solo, Duet) o Taiat Dansa (Dansa de cambra) y ha dirigido talleres y cursos especializados en videodanza, danza contemporánea y educación artística multidisciplinar en el Centre Coreographique de Dénia (España), el Maison d'Art Actuel de Chartreux – MAAC Bruxelles (Bélgica), el Centre Coreographique de La Gomera (España), el Centre Coreographique de Jesus Pobre (España), el Festival FUICLA de Agadir (Marruecos), la Universidad de Estambul Medeniyet (Turquía), el Museo de Millau (Francia), y en festivales y universidades de Portugal, Cuba y Argelia. Tiene una amplia trayectoria en producciones de videodanza como Sonata o Al voltant del Montgó (proyectadas en el International Dans Film Festival CINEDANS de Ámsterdam, el Sadler's Wells Festival de Londres o el Institut Cervantes de Nápoles), y ha presentado obras propias en certámenes como el Backup Kurz Film Festival (Alemania), el ScreenDance Festival (Suecia), el Festival Internacional de Videodanza VIDEOMOVIMIENTO (Colombia), el FIVA (Argentina) o el Festival Quinzena de Dança d'Almada (Portugal). En el ámbito musical, es cantante, compositor y multiinstrumentista con una fuerte presencia en la música tradicional, contemporánea y de fusión. Ha formado parte de grupos como Aljub, Krama y Xiromita Trad Project, actuando en festivales como la Fira Mediterrània de Manresa, el Festival Tradicionàrius (Barcelona), el Festival Música al Castell (Dénia), el Festival Intercèltico de Marina de Cudeyo (Cantabria) o el Festival Internacional Tradicional de Vila-seca (Tarragona). Ha publicado álbumes como Pam a Pam, Nipenthi, Mare Mestissa o Dels restes dels naufragis, y ha colaborado con artistas como Lùla Reyna (México) o el grupo Carraixet. Su música ha sonificado proyectos audiovisuales y documentales como L'estiu més negre (premio al mejor cortometraje documental en el MON-DOC de Montaverner) y ha recibido distinciones como el Premi Mediterrània (Fira Mediterrània de Manresa) por el proyecto Aljub-Krama. Ha participado en proyectos de I+D como Recuperación de prácticas pioneras de la performance en la vanguardia histórica española o Estudio de las posibilidades narrativas del sonido 3D, y ha publicado en revistas como Motif Akademi Halkbilimi Dergisi y Revista ITAMAR, así como en monografías como Screendance Festivals o Ponències de l'Encontre Internacional de Film de Dansa publicadas por la editorial de la Universitat Politècnica de València. Sus investigaciones analizan la relación entre cuerpo, imagen y sonido, con especial atención al montaje audiovisual en videodanza y a la fusión de patrimonio musical y creación contemporánea.

